KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2021/1709

(2021. gada 23. septembris),

ar ko attiecībā uz vienotu praktisku kārtību dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālo kontroļu veikšanai groza Īstenošanas regulu (ES) 2019/627

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) ([1]), un jo īpaši tās 18. panta 8. punktu,

tā kā:

(1) Regula (ES) 2017/625 nosaka noteikumus par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, ko dalībvalstu kompetentās iestādes veic, lai pārbaudītu atbilstību Savienības tiesību aktiem, cita starpā attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Konkrētāk, tā paredz lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālas kontroles.

(2) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/627 ([2]) nosaka noteikumus par praktisku kārtību dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālo kontroļu veikšanai saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 8. punktu.

(3) Kopš Īstenošanas regulas (ES) 2019/627 piemērošanas dienas – 2019. gada 14. decembra – šīs regulas praktiskajā īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka ir vajadzīga lielāka skaidrība par dažām tiesību normām, jo īpaši attiecībā uz dažiem pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktiskās kārtības aspektiem un atzītām metodēm jūras biotoksīnu atklāšanai gliemenēs.

(4) Attiecībā uz pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktisko kārtību Īstenošanas regulā (ES) 2019/627 nebūtu jānorāda, kam jāveic pēckaušanas veterinārās ekspertīzes papildu praktiskie pasākumi, ja pastāv iespējams risks cilvēka veselībai, dzīvnieku veselībai vai dzīvnieku labturībai. Tas, vai pēckaušanas veterinārā ekspertīze būtu jāveic oficiālajam veterinārārstam vai oficiālajam palīgam, jau ir noteikts Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kas papildināts ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/624 ([3]) 7. un 8. pantu, un tāpēc Īstenošanas regulā (ES) 2019/627 to noteikt nav nepieciešams. Turklāt būtu jāizvairās no 19. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās prasības par bronhiālo un videnes limfmezglu iegriešanu dublēšanās.

([1]) OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.

([2]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/627 (2019. gada 15. marts), ar ko nosaka vienotu praktisku kārtību lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālo kontroļu veikšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 un attiecībā uz oficiālajām kontrolēm groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 2074/2005 (OV L 131, 17.5.2019., 51. lpp.).

([3]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2019/624 (2019. gada 8. februāris), ar ko paredz konkrētus noteikumus par oficiālo kontroļu veikšanu attiecībā uz gaļas ražošanu un dzīvu gliemeņu ražošanas un pārvietošanas teritorijām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 (OV L 131, 17.5.2019., 1. lpp.).

(5) Turklāt prasības attiecībā uz saimniecībā audzētu medījamo dzīvnieku pēckaušanas veterināro ekspertīzi dublējas, jo īpaši prasības, kas piemērojamas *Suidae* dzimtas dzīvniekiem. Prasības būtu sīkāk jāprecizē, lai atvieglotu regulas īstenošanu.

(6) Padomes Regulas (EK) Nr. 1099/2009 ([4]) 22. pants ar Regulu (ES) 2017/625 no 2019. gada 14. decembra ir svītrots. Pasākumi, kas veicami dzīvnieku labturības prasību neievērošanas gadījumos un kas minēti attiecīgajā pantā, tika aizstāti ar Regulas (ES) 2017/625 138. panta noteikumiem. Tāpēc atsauce uz Regulas (EK) Nr. 1099/2009 22. pantu Īstenošanas regulas (ES) 2019/627 44. panta 1. punktā būtu attiecīgi jāsvītro.

(7) Īstenošanas regulas (ES) 2019/627 48. pantā ir paredzēti nosacījumi attiecībā uz veselības marķējumu. Šie nosacījumi attiecībā uz *Trichinella* pārbaudēm jau ir noteikti Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2015/1375 ([5]) un attiecībā uz transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) pārbaudēm – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 999/2001 ([6]). Skaidrības labad ir lietderīgi Īstenošanas regulas (ES) 2019/627 48. panta attiecīgos formulējumus aizstāt ar atsaucēm uz attiecīgajām regulām.

(8) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/63/ES ([7]) 4. pants prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka pēc iespējas tiek izmantota metode, kas neparedz dzīvu dzīvnieku izmantošanu. Ņemot vērā to, ka paralītiskās gliemeņu indes (PGI) toksīnu noteikšanai kā alternatīva metode ir pieejams standarts EN 14526, kas atbilst Direktīvas 2010/63/ES 4. panta nosacījumiem, peles biotesta izmantošana būtu jāpārtrauc.

(9) Tirgū laistās dzīvās gliemenēs jūras biotoksīnu daudzums nedrīkst pārsniegt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 ([8]) III pielikuma VII sadaļas V nodaļas 2. punktā noteiktās robežas. Attiecībā uz pektenotoksīniem (PTX) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (*EFSA*) ir secinājusi, ka nav ziņojumu par nelabvēlīgu ar pektenotoksīnu (PTX) grupas toksīniem ([9]) saistītu ietekmi uz cilvēkiem. PTX ir svītroti no Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2021/1374 ([10]) noteiktajiem veselības standartiem dzīvām gliemenēm, tādēļ ir lietderīgi tos svītrot arī no Īstenošanas regulas (ES) 2019/627 noteikumiem.

(10) No akvakultūras iegūti zivsaimniecības produkti jātestē attiecībā uz kontaminantiem un pesticīdiem saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/23/EK ([11]) un Komisijas Lēmumu 97/747/EK ([12]). Arī savvaļā nozvejoti zivsaimniecības produkti būtu jātestē, lai noteiktu atbilstību attiecībā uz kontaminantiem saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1881/2006 ([13]). Spēkā esošie tiesību akti būtu attiecīgi jāgroza.

(11) Īstenošanas regula (ES) 2019/627 būtu attiecīgi jāgroza.

(12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

---

([4]) Padomes Regula (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.).

([5]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1375 (2015. gada 10. augusts), ar ko nosaka īpašus noteikumusoficiālām trihinellas pārbaudēm gaļā (OV L 212, 11.8.2015., 7. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai(OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/63/ES (2010. gada 22. septembris) par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 853/2004 (2004. gada 29. aprīlis), ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.).

([9]) https://doi.org/10.2903/j.efsa.2009.1109.

([10]) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/1374 (2021. gada 12. aprīlis), ar ko attiecībā uz īpašām higiēnas prasībām dzīvnieku izcelsmes pārtikai groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikumu (OV L 297, 20.8.2021., 1. lpp.)

([11]) Padomes Direktīva 96/23/EK (1996. gada 29. aprīlis), ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.).

([12]) Komisijas Lēmums 97/747/EK (1997. gada 27. oktobris), ar ko nosaka, cik daudz un cik bieži ņem paraugus, kas paredzēti ar Padomes Direktīvu 96/23/EK, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 303, 6.11.1997., 12. lpp.).

([13]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1881/2006 (2006. gada 19. decembris), ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošana regulu (ES) 2019/627 groza šādi:

1) regulas 18. panta 3. punkta, 19. panta 2. punkta, 20. panta 2. punkta, 21. panta 2. punkta, 22. panta 2. punkta un 23. panta 2. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta c) apakšpunktu un Deleģētajā regulas (ES) 2019/624 7. un 8. pantu, izmantojot liemeņa un subproduktu iegriešanu un palpāciju, veic pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:";

2) regulas 19. panta 2. punkta b) apakšpunktā svītro vārdus "iegriezumu bronhiālajos un videnes limfmezglos (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*);";

3) regulas 24. panta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"18. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā, 20. panta 2. punktā, 21. panta 2. punktā, 22. panta 2. punktā un 23. panta 2. punktā minētās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes papildu procedūras, izmantojot liemeņa un subproduktu iegriešanu un palpāciju, veic tad, ja oficiālā veterinārārsta ieskatā par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai liecina viens no šiem:";

4) regulas 27. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) citiem medījamiem nagaiņiem, uz ko neattiecas a) un b) apakšpunkts, – 19. pantā noteiktās pēckaušanas procedūras, kas paredzētas liellopiem;";

5) regulas 44. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ja netiek ievēroti Regulas (EK) Nr. 1099/2009 3.–9. pantā, 14.–17. pantā un 19. pantā noteiktie noteikumi par dzīvnieku aizsardzību kaušanas vai nonāvēšanas laikā, oficiālais veterinārārsts pārliecinās, ka pārtikas apritē iesaistīts uzņēmējs nekavējoties veic nepieciešamos koriģējošos pasākumus un novērš atkārtotu neatbilstību.";

6) regulas 48. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) veselības marķējumu uzliek tikai tādiem mājas nagaiņiem un saimniecībā audzētiem medījamiem zīdītājdzīvniekiem, izņemot zaķveidīgos, kam saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu veikta pirmskaušanas apskate un pēckaušanas veterinārā ekspertīze, kā arī tādiem lielajiem savvaļas medījamiem dzīvniekiem, kam saskaņā ar minētajiem panta punktiem veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, turklāt tad, ja gaļu nav pamata atzīt par nederīgu lietošanai pārtikā. Tomēr marķējumu var likt, pirms pieejami *Trichinella* pārbaužu un/vai TSE testēšanas rezultāti, saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti attiecīgi Īstenošanas regulas (ES) 2015/1375 4. panta 3. punktā un Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikuma A nodaļas I daļas 6.2. un 6.3. punktā un II daļas 7.2. un 7.3. punktā;";

7) V pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikuma tekstu;

8) VI pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikuma tekstu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 23. septembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

PIELIKUMS

Īstenošanas regulas (ES) 2019/627 V un VI pielikumu groza šād:

1) V pielikuma I nodaļu aizstāj ar šādu:

"I NODAĻA

PARALĪTISKĀS GLIEMEŅU INDES NOTEIKŠANAS METODE

A. Paralītiskās gliemeņu indes (PGI) toksīnu saturu visā gliemenē vai atsevišķi jebkurā tās ēdamajā daļā nosaka, izmantojot standartā EN 14526 (*) aprakstīto metodi vai jebkādu citu starptautiski atzītu validētu metodi, kas neparedz dzīvu dzīvnieku izmantošanu.

B. Ar iepriekš minētajām metodēm nosaka vismaz šādus savienojumus:

a) toksīni: karbamāts STX, NeoSTX, goniautoksīns 1 un 4 (kopā noteikti GTX1 un GTX4 izomēri) un goniautoksīns 2 un 3 (kopā noteikti GTX2 un GTX3 izomēri);

b) toksīni: *N*-sulfokarbamoils (B1), goniautoksīns-6 (B2), *N*-sulfokarbamoil-goniautoksīns 1 un 2 (kopā noteikti C1 un C2 izomēri), *N*-sulfokarbamoil-goniautoksīns 3 un 4 (kopā noteikti C3 un C4 izomēri);

c) toksīni: dekarbamoils dcSTX, dcNeoSTX, dekarbamoilgoniautoksīns-2 un -3 (izomēri noteikti kopā).

B.1. Ja parādās jauni minēto toksīnu analogi, kam toksiskuma ekvivalences koeficients (TEK) nav noteikts, tos iekļauj analīzē.

B.2. Kopējo toksicitāti izsaka µg STX 2HCL ekvivalentos uz kg un aprēķina, izmantojot TEK, kas ieteikts jaunākajā *EFSA* atzinumā vai *FAO OMS* ziņojumā, ņemot vērā Eiropas Jūras biotoksīnu references laboratorijas un tās valstu references laboratoriju tīkla priekšlikumu un saskaņā ar Eiropas Komisijas apstiprinājumu. Izmantotie TEK tiek publicēti Eiropas Jūras biotoksīnu references laboratorijas tīmekļvietnē (**).

C. Ja rezultāti tiek apstrīdēti, references metode ir metode, kas aprakstīta A daļā minētajā standartā EN 14526.

(*) Saksitoksīna grupas toksīnu noteikšana gliemenēs. *HPLC* metode, kurā izmanto pirmskolonnas derivatizāciju ar peroksīda vai perjodāta oksidēšanos.

(**) http://www.aecosan.msssi.gob.es/en/CRLMB/web/home.html";

2) V pielikuma III nodaļas A daļas b) punktu svītro.

3) VI pielikuma I nodaļas D daļas beigās pievieno jaunu daļu:

"Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1881/2006, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos, attiecībā uz savvaļā nozvejotiem zivsaimniecības produktiem nosaka kārtību monitoringam, kurā kontrolē atbilstību ES tiesību aktiem par piesārņotājiem."